

ಹಿಮಾಚಲ ದಶನ; ಅದೊಂದು ರೋಮಾಂಚನ!

నావు హిమాబలక్కే హోగి బంద వ్రవాసద నెనపు నిత్యానూతనవాగి మనదాఖలల్లి బెళ్ళగే ఉళ్ళిదిదే.

■ ಕೆ. ಲೀಲಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಪ್ರ ವಾಸ ಹೋದ್ದು, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಸೈನ್ಯಿತರೊಡನೆ ಆಗ್ವಾಡಿದ್ದು, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ
 ಏಷಿದ ಸ್ವರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನ
 ಗೆದ್ದದ್ದು, ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕರ್ಯಾಂದಿಗಿನ ಒಡನಾಟಿ.
 ಇವೆಲ್ಲವೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೆನ್ನಿಂಗಳದಲ್ಲಿ
 ಉಳಿಯುವಂದರು.

ఎమ్మో సల నావు ఒళ్లోల్చేయ జాగ్కె
ప్రవాస హోగబేచు ఎందుకోల్చుత్తేవే
అదు క్షేగుదువుదే ఇల్ల. ఒందు వెళ్ల
క్షేగుదు అల్లిగి హోగిందరే జీవనపూతి ఆ
నెఫిలినలే ఇరుతేపే.

ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕರೀಕರಿಯನ್ನಿದಾಗಲ್ಲೇ
 ‘ಹಿಮಾಚಲ ಪುದೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ
 ದೂರ ನೆಮ್ಮದಿಯಿದ ಇರುತ್ತೇನು’ ಎಂದು
 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದ
 ಮಗಳು, ಅರ್ಥಿಯ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಮಾಚಲ
 ಪುದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸದವರ್ಕಾರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ

ನನ್ನ ಕೈ ನಾನೇ ಚಿವುಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ

మగటు, అలియ, మొమ్మక్కలు, బిగర
 సేరి నావు అప్పావధానిగటు బెంగళూలినిది
 విమానవేరి పంచాబిన అమృతసరదళ్ల
 ఇంద్రిషు. వాథా గడియల్నిన నమ్మ స్నేహిక
 మై నవిరేశసువ తాలీము నమగిలిపుదు
 హుళ్లిద్దు కుటీదు జ్యే హో ఎందిపుదు
 చందిన బెళికనల్లి ‘గౌల్మా చీపల్ర’ ఏళ్లు
 మరుదిన హిమాచల ప్రదేశద ‘మనాలి’
 తలుపిడివు. అల్లిన సోలాంగ్ మంజిం
 బెణ్ణదల్లి కీరియదు భజిరియాగి ఆడిరదు
 కుదురు సపారి, ధడుతి యాక్ ప్రాణియ
 మేలే సపారి, కోరయువ మంజనట్ల
 సేటింగ్, మజువే మజు!

ಇಲ್ಲಿನ ಹಡಿಂಬಾ ದೇಗುಲ (ಹಡಿಂಬಿಗು ದೇವಸ್ಥಾನದಿರುವ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಗೂಡಿಕ್ಕಿರಲ್ಲಿ ಘಟೋಕ್ಕಳನ ದೇಗುಲ, ಸದಾ ಬಿಸಿನಿರು ಒಸ್ಯರುವ

‘వసిష్ఠబూత’ శ్రీరామ దేగుల బండక్కింత
బందు బేసు. ముందే కుట్టి నంతర స్వగ్రా
సద్గుల తిమ్మ పయణం. సురమ్మ ప్రశ్నతిమాతే,
కదెరూద బెంగళుల్లి అల్లల్లి మనోభు,
రస్తేగలు, కేళగె బింబు బిడదంతే ‘జలల జలల
జలధారే’ మోరెయుత్త హరియువ నిమఫల
నది, ఎల్లిడె హసిరు వృక్ష సంకుల, కోరెయువ
జి ఒట్టారే స్రారోయ అనుబువ.

ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ಶ್ರಮಚೆವಿಗಳು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು, ಸಹಂತಿಲರು. ಒಂದೇ ಅಪಸ್ಯವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಅರ್ಭೆಂದ ಬಾಹುಮತಿ ಅನ್ನ ಹಾಗೂ ಅದೇ ಪರೋಪಕಾರಿಂದ ನಮಗೆ ಹಣ್ಣಿಗಳೇ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿದ್ದು. ಅದೆಮೈ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಆ ಸುಂದರ ಅನುಭೂತಿ ಮನದ ಮೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಳಿದಿದೆ.